

Ավետիք Իսահակյան

Վերջին հորձա՛նք իմ ցնորքի

Վերջին հորձա՛նք իմ ցնորքի,
Գրոհ տվիր կյանքիս վերջին,
Ձեռիդ անհուն բաժակ ոսկի՝
Արբեցումի հրով վերջին:

Մեզ մազերդ օձախտիվ
Խճրճեցին ուղիս վերջին.
Անհազ հոգիս լցվեց լրիվ
Մահասրսուտ սիրով վերջին:

Արյունս հիմի աչքս առած՝
Դեմդ եմ կանգնել դողով վերջին.
Միրտս փոված՝ սիրող առաջ,
Մահ խոցեցիր սրով վերջին...

1927

Երևան